

משלחת של המועצה האזורית בקעת הירדן בשיתוף המשרד לעניינים אסטרטגיים של השר גלעד ארדן ומועצת יש"ע השתתפה השבוע בכנס הגלרזלם פוסט בניו יורק והציגה בדוכן מיוחד את התוצרת של יהודה ושומרון. [עמ' אחרון]

קוטפים דובדבנים
בגוש עציון

8

שמחת תורה

6

סיפורה של משפחת בנאי -
משיראז להר חברון

4

יש"ע
זה כאן

הרב ארי יצחק שבט
מנכלת אורות ישראל באלקנה

על הפרשה - שלח לך

הבעיה והסוד של ארץ ישראל

רוב ישראל, והחשובים שבהם, נשארו בגולה. היינו מקווים שלפחות בחזרה האחרונה, יקוים בנו "ובאו ציון ברינה", אך לצערנו, הכינו אותנו חז"ל למציאות המזערית של ימינו: "גדול יום קיבוץ גלויות ובקושי, כאילו הוא (=הקב"ה) בעצמו צריך להיות אחוז בידיו ממש איש איש ממקומו, שנאמר, 'ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל'."

החולשה כלפי ארץ ישראל מתבטאת לא רק בחוסר הרצון לעלות, אלא גם במוכנות של יראים מסוימים לוותר, בקלות בלתי נסבלת, רק על המצווה היקרה הזאת.

לדעתי, התשובה לכך נמצאת בהבנה עמוקה בחטא המרגלים. בצורה אירונית, קיימות שש

סורת בדינו, שחטא המרגלים הוא חטא כללי הרוכז על עם ישראל בכל הדורות, מאז ועד היום. אמנם יש פירושים רבים, אך מבין כולם, נראה להעדיף את המסורת העתיקה של דוד המלך המזהה לפחות חלק מהחטא ב"וימאסו בארץ חמדה". לפי המדרש, רוב אבותינו העדיפו להיות עבדים במצרים מאשר להיכנס לארץ ישראל, ועל כן נענשו ומתו 80% מהם במכת חושך. קשה להאמין שלמרות העונש הנורא, גם אלה שכן יצאו נכשלו באותה עבירה בחטא המרגלים.

כך גם בפעם הבאה, עם קריאתם של עזרא ונחמיה לעלות לבנות את הבית השני, שוב

ההתבטאות של שגריר ארה"ב בישראל דייוויד פרידמן בסוף השבוע שעבר אודות החלת הריבונות הישראלית על יהודה ושומרון ותמיכתו של ג'ייסון גרינבלט עוררו תדהמה בחלק מהציבור הישראלי. מי שיודע לעשות "אחד ועוד אחד" היה צריך להמשיך בסדר יומו הרגיל. לאחר הקמפיינים הרבים וההתקדמות בנושא החלת הריבונות על יהודה, שומרון ובקעת הירדן, ההתבטאות הזאת היא רק עוד צעד בדרך לריבונות. השבוע בישעמדה - אל תהיו מופתעים מעוד צעד חשוב.

המשך בעמוד הבא >

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
20:27	19:23	20:30	19:08
20:31	19:26	20:33	19:28
20:30	19:18	20:35	19:21

זמני השבת

< המשך בעמוד 3

מומלץ לטייל איתו יחד עם
המדריך החשוב של האזור - התנ"ך

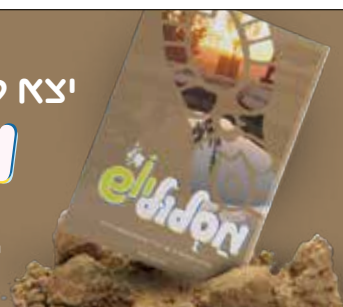
מחיר מבצע לרגל ההשקה 30 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

* כולל דמי משלוח

יצא לאור
elishon

מדריך המסלולים של
יהודה ושומרון ובקעת הירדן

קצובר ונדיה מטר, דרך קמפיין מועצת יש"ע להחלת הריבונות במעלה אדומים בסוף שנת 2019, עבור בהחלטת מרכז הליכוד להחיל את הריבונות הישראלית על יהודה, שומרון ובקעת הירדן בסוף שנת 2017 וכלה בהבטחת הבחירות של ראש הממשלה נתניהו בקמפיין הבחירות האחרונות. ההתבטאות של השגריר פרידמן והתמיכה של גייסון גרינבלט הם עוד צעד אחד חשוב בדרך. כל מי שאינו שוגה בחלומות ומוכן להכיר במציאות לא צריך להיות מופתע.

ללא כלום. בזמן שהימין לוקח את ההחלטה על עתיד האזור בשתי ידיים, נראה שבסוף השמאל הוא זה שאינו יודע לתת פתרון אמיתי למצב. פתרון שתי המדינות כבר מזמן לא על שולחן הדיונים לא רק מכיוון שהוא חסר תוכן ולא מציג משהו אמיתי שניתן לעבוד איתו, אלא בעיקר בגלל חוסר ההיתכנות שלו. הוא פשוט לא ניתן ליישום. לא לחינם רבים מוותיקי השמאל בישראל הצהירו כבר לפני שנים רבות כי פתרון שתי המדינות ירד מהפרק.

"במשך 50 שנה, כלומר במשך רוב חייו הבוגרים, פעלתי ללא ליאות למען פתרון שתי המדינות", כתב הסופר ופעיל השמאל א. ב. יהושע במאמר שהתפרסם ב"הארץ". "...אני וכמה מחברי הטובים, שלחמנו עבורו במשך 50 שנה, מרגישים, והלוואי שאתבדה, שהחזון הזה לא יוכל עוד להתגשם במציאות".

על ציר הזמן, אנחנו מתקדמים בקצב מרשים - החל מהבסיס הרעיוני של אורי אליצור ז"ל ושל תנועת הריבונות של יהודית

בכנס של הגירוזלם פוסט שהתקיים השבוע בניו-יורק, תמך שליחו של הנשיא טראמפ למזרח התיכון גייסון גרינבלט בדבריו של שגריר ארה"ב בישראל דייוויד פרידמן בניו יורק טיימס בסוף השבוע שעבר אודות החלת הריבונות הישראלית ביהודה ושומרון ועורר שוב הדים. מדובר בהצהרות חשובות מאוד, אך לא דבריו של זה ולא תמיכתו של זה היו צריכים לעורר הדים. בטח לא כפי שהם עוררו. מזה זמן רב שהציבור הישראלי מצודד בהחלת הריבונות, בצורה זו או אחרת, ומזה זמן רב שמכנה בארה"ב נשיא אוהד ישראל שכבר עשה מהלכים חד-צדדיים לטובתה. מי שיודע לעשות "אחד ועוד אחד" לא היה צריך להיות מופתע, אלא רק לחבר את הצעד הזה לצעדים שכבר נעשו.

מי שמקשיב לדבריהם של שרים בממשלה, לחברי הכנסת ולרחשי ליבו של הציבור (ולא כפי שהם משתקפים רק מהתקשורת) היה מצליח לחזות את הנושא כבר לפני זמן רב. הסקרים שהתפרסמו, האירועים הלאומיים וההבטחות של הפוליטיקאים היו בכל פינה. למעשה, צריך להיות עיוור כדי לא לראות שהריבונות היא תהליך אמיתי שלאט לאט קורם עור וגידים.

אולם, התדהמה שנפלה בחלק מסוים מאוד בציבור הישראלי, מגלה לנו כי עבור חלק לא קטן ממנו החלת ריבונות, או סיפוח, הם חלום בלבד. הם אינם מבינים כיצד יכול להיות שהחלת ריבונות היא דבר שמדברים עליו באופן כל כך רציני, כאילו הוא עתיד לקרות. למעשה, היה נראה כי חלק מהמגיבים לדבריו של פרידמן כאילו התעוררו בפתאומיות מחלום מתוק למציאות מסויטת. הם לא שמו לב שהמציאות כבר השתנתה.

יש בכך סוג של טרגדיה לשמאל הישראלי. מי שבמשך עשרות שנים קרא לממשלות ימין "להחליט על עתיד השטחים", לא דמיין שיתכן וההחלטה תהיה ללכת לריבונות. מי שטען שלימין אין פתרון מדיני אל מול פתרון שתי המדינות לא שם לב שהוא כבר מצא פתרון. ולא רק שהוא מצא פתרון, אלא שהוא ממש מתקרב לישום בפועל - חוק החלת הריבונות מנוסח, מוגש וכבר היה מונח על שולחן ועדת שרים לחקיקה. זה לא משל ולא חלום.

התדהמה הזאת, היא תוצאה של קיבעון מחשבתי ארוך של השמאל הישראלי, אשר במשך 52 השנים האחרונות לא השכיל להתקדם ולשנות גישה. התנשאות רבת שנים הובילה לחוסר רצון לחשב מסלול מחדש, בעוד הימין ממשיך לרוץ קדימה. אחרי כל השנים בהן חזר השמאל על המנטרה של "שתי מדינות לשני עמים" באופן כמעט דתי, הוא לא שם לב שהוא נותר

שליחי הציבור שלכם
מבית מקור ראשון
חוצים להגיש אלפיו בתי אב בציבור הדתי?
איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום באלפיו בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדבקות מודעות בבתי הכנסת ובירכונים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת כולל - רשימת גבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

**לא קיבלת העלוני? צור קשר ל- 9248*
לפרטים: יוסי בן הדור - 052-8908518
yossib@makorrishon.co.il**

הקודש והחול, עד כדי שהתפוחים והאבנים הם קודש. על כן, מובן שהעונש והתוצאה הטבעית של "מרגלים" שאינם מבינים את המורכבות וה"תפארת" של ארץ ישראל, היא שבאמת הם לא מתאימים לה ולא ייכנסו אליה. ההרמוניה ה"אחדותית" הזאת בין קודש לחול, אמורה להתבטא לא רק בארצנו, אלא גם במדינתנו שבתוכה. אפילו הפוליטיקה, הצבא, הכלכלה והחברה, תחומים ציבוריים וחומריים, שמטבעם, קשה לרוממם ולגלות אצלם את הקדושה, אמורים להיות אלוקיים, נעלים ומוסריים, כיאה ומתאים לארצנו הקדושה.

מדי ועלולה לפגוע במעמדם הרוחני. לפי זה מובן שעשרת המרגלים הביאו את הפירות הענקיים במגמה להדגיש את בעיית חומרי-היתר של הארץ. לעומת זאת, לפי המהלך השני, אם המרגלים כבר יצאו רשעים, מובנת המסורת שהייתה להם בעיה שארץ ישראל היא רוחנית מדי. לפי זה מובן שדווקא יהושע וכלב הביאו את הפירות הענקיים, במגמה להדגיש שהארץ מצטיינת גם בחומריות. נמצא שהבעיה שקיימת כלפי ארץ ישראל במשך הדורות, הוא גם סוד יופייה, ומקור חשיבותה ומרכזיותה ביהדות. בארץ ישראל מתגשמים שניים וארץ, ומדגישים שיש רק בורא אחד, שברא את העולם הזה והעולם הבא,

מסורות אצל חז"ל המתנגשות בצורה חזיתית אחת עם חברתה. במקום אחד נמסר שבשעת יציאת המרגלים כשרים היו, "כולם אנשים", לעומת זאת, מוזכר במקום אחר שכבר ביציאתם היו מקולקלים. בנוסף, מצאנו בחכמה הפנימית שחטאם היה במה שנהנו מה"חממה הרוחנית" של המדבר, שאיפשר להם ללמוד תורה בניחותא, ודאגו שעם כניסתם לארץ יצטרכו לעסוק בהגשמה ובחומר. מאידך, מצאנו שנהנו מהחומריות שמחוץ לארץ, ושנרתעו דווקא מהרוחניות המחייבת של הארץ. נראה שיש כאן שני מהלכים סותרים. לפי המהלך שהמרגלים היו צדיקים, התנגדותם לכניסה לארץ ישראל היא מכיוון שהיא חומרית

רשות השירות הלאומי-אזרחי
سلطة الخدمة الوطنية مدنية
Authority for National-Civil Service

שבוע הצדעה

למתנדבי השירות הלאומי-אזרחי

כ"ד בסיון התשע"ט | 23-27.6.2019 | ימים א'-ה'

שירות לאומי הנשלח אלי!

בין אירועי שבוע ההצדעה:

יום א', כ' סיון (23.6)

10:00 | **אירוע הצדעה למתנדבי החברה הערבית**
הרצאות, יריד תעסוקה ולימודים
טקס מצטיינים.
הופעה של נסרין קדרי.
נצרת

יום ב', כ"א סיון (24.6)

12:00 | **טקס מצטייני הנשיא לזכרה של נחמה ריבלין ז"ל**
בהשתתפות **מר אורי אריאל**, שר החקלאות והממונה על השירות הלאומי אזרחי.
מר ראובן פינסקי, מנכ"ל השירות הלאומי אזרחי.
בהשתתפות מנכ"ל הגופים המוכרים, אישי ציבור ומשפחות המצטיינים.
יד בן צבי, ירושלים

אירוע הצדעה ענק למתנדבים | 17:30

דוכנים, הפעלות, סדנאות.
הופעה מלאה של חנן בן ארי.
בניי האומה, ירושלים (הרשמה מראש)

יום ג', כ"ב סיון (25.6)

09:00 | **יום הצדעה למתנדבי המגזר החרדי**
יריד תעסוקה ולימודים.
טקס מצטיינים.
הופעה של נפתלי קמפה ו"המנגנים"
מלון רמדה ירושלים
15:30 | **יריד לאוכלוסיות מיוחדות**
דוכנים, הפעלות, סדנאות.
הופעה של אליעד נחום.
גני התערוכה, תל אביב

יום ד', כ"ג סיון (26.6)

09:00 | **אירוע הוקרה לרכזות הרצאות סדנאות, דוכנים.**
אולמי Avenue - קרית שדה התעופה
17:30 | **אירוע הצדעה ענק למתנדבים**
דוכנים, הפעלות, סדנאות.
הופעה מלאה של חנן בן ארי.
גני התערוכה, תל אביב (הרשמה מראש).

"אומרים תודה" - הרשות מזמינה אתכם לתעד את הדרך בה אתם מצדיעים למתנדבי השירות הלאומי-אזרחי המשרתים אצלכם, ולשלוח אלינו: sherut insta@gmail.com

לפרטים נוספים והרשמה: חפשו בגוגל **"שבוע ההצדעה 2019"** | טל': 02-5411500 | מייל: sl@ncs.gov.il

צילום: אלי בנאי

אלי מדריך ליד בית הכנסת דאבא

שוורץ, תלמיד חכם, גיאוגרף וחוקר. הוא מתיישב ברובע היהודי ועוסק בחקר ארץ ישראל ובחקר ירושלים. את רשמיו הוא מעלה על הכתב בכמה ספרים, וכן מקפיד לשלוח מכתבים לאחיו, חיים שוורץ, המתגורר בברלין. המכתבים מלאים בתיאורי נוף של ארץ ישראל, האקלים, המאורעות ופרשנותם. הרב יהוסף שוורץ משלב מסרים של ציפייה לגאולה קרובה. הרב חיים שוורץ, אחיו של יהוסף, מפיץ את המכתבים לקהילות רבות של יהודים, והם משמשים מקור מהימן לנעשה בארץ ישראל ובירושלים.

אני תוהה כיצד כל זה מתקשר למשפחת בנאי, אבל זה כוחו של סיפור מפיו של אלי: "באחד המכתבים מתאר יהוסף שוורץ חזיון נדיר שראה בשמיים מעל ירושלים, ומגיע למסקנה שהחזיון מעיד כי המשיח מגיע לירושלים. המכתב מגיע גם לקהילת יהודי פרס, ובהם משפחת בנאי. להם ברור כי הם צריכים לצאת ולקבל פני משיח, בירושלים."

אז איך הגיעו משפחת בנאי משיאז שבפרס לירושלים?

"ברגע שנוצרה הזדמנות, התארגנה משפחת בנאי בעיר שיראז, לצאת לדרך הארוכה לירושלים. יוצאים ההורים, ועמם שלושת האחים, אברהם, יצחק ויעקב בנאי, כולם נשואים והורים לילדים. שכנתם האלמנה מבקשת לצרף למסע את ביתה הצעירה, והם מסכימים. הדרך משיאז לבושר, עיר הנמל, אורכת שמונה חודשים. 400 ק"מ. הדרך לא פשוטה והם מתמודדים עם קושי ורדיפות. בעיר הנמל מוליכים אותם בכחש. המשפחה עולה על אנייה לישראל, אך להפתעתם היא עוגנת בהודו. כשהצליחו לבסוף למצוא אנייה שעולה לישראל, עוכבו כיוון שאישור הנסיעה כתוב על שם משפחת בנאי בלבד, והייתה עימם בת השכנים. ליעקב היה בן בשם אליהו, בן 14. בצעד מהיר בנמל הוחלט לחתנו עם הנערה בת ה-10, חנה שרה, וכך עלו לארץ והתיישבו בירושלים."

אני מבקשת מאלי לפרט לי מעט על המשפחולוגיה הכל כך מוכשרת שלהם, ומקבלת כמובן סיפור: "לאלהיו ולחנה שרה נולד בן אחד, מאיר בנאי.

וכבר אלי נשען אחורה בנחת, עיניו הכחולות נוצצות בהתלהבות. הוא מספר:

"בשנת 1881, עולים לארץ שלושה אחים לבית משפחת בנאי, אברהם, יצחק ויעקב, עם בני משפחותיהם ומתיישבים בירושלים. אברהם, האח הגדול, עובר לצפת, ומתחבר לקהילה היהודית בעיר. כמה עשרות שנים קודם, מגיעים לצפת משפחת עבו מאלג'יר ויש בידם מסורת: מדי שנה בערב ל"ג בעומר מתכנסים ברחבת בית הכנסת המשפחתי בצפת לשירה וריקודים עם ספרי תורה. יוצאים בתהלוכה בכל העיר צפת, לאחר מכן נוסעים לקבר הרשב"י, מניחים את ספר התורה לכמה דקות, ומחזירים בשירה וריקודים לצפת."

לאורך השנים נתרמו לתהלוכה אביזרים שונים: צעיפים לספר התורה, רימונים, ועוד. הכל נשמר עד היום. בין האביזרים נשמרה חמסה, שעליה כתוב שנתרמה ע"י אברהם בנאי. אלי מוציא את הטלפון הנייד ומראה לי את התמונה המדהימה של החמסה, שהשתמרה עד היום, ונמצאת בדרך כלל בביתו של רפאל עבו, נצר למשפחת עבו מצפת. רפאל מתגורר בנווה דניאל שבגוש עציון, והוא האחראי לשימור המסורת המשפחתית של תהלוכת ערב ל"ג בעומר. כאשר רפאל התחיל לברר על המקור של החמסה, הוא פנה לזמר אהוד בנאי בגלל שם המשפחה הזהה. מיד אהוד ידע לפנות לאלי בנאי, בן הדוד. כבר אמרנו שהוא זה שיוזע לספר את הסיפור.

אלי נסע לביתו של רפאל עבו, ראה ומישש את המזכרת המשפחתית המרגשת, וסגר מעגל בערב ל"ג בעומר האחרון, מייד עם שובו מהטיול.

למה עזבה משפחת בנאי את פרס?

"המצב בפרס לא היה פשוט. התחילו לחוקק חוקים נגד יהודים, כדוגמת איסור מסחר, הליכה באזורים מסוימים בלבד, ענידת סמל מזהה על הבגד, ועוד. החיים נעשו קשים. חיכו לחלון הזדמנויות לעלות לארץ". תכף נמשיך ונספר על העלייה עצמה, אבל לאלו חשוב להוסיף סיפור שמתרחש כמעט במקביל, בין ירושלים לברלין: "בסביבות 1840 מגיע לירושלים הרב יהוסף

// מאת: יעל חמאיו

במפגשים המשפחתיים של משפחת בנאי הגדולה, עם כל הדודים ובני הדודים המוכשרים, והזיכרונות היפים על אלו שכבר אינם - אלי בנאי, תושב היישוב אשכולות שבהר חברון, הוא זה שמוביל את השיח המהיר בין בני המשפחה. אהבתו הגדולה לחקר ההיסטוריה המשפחתית, שולחת את אלי לא פעם ללמוד דרך מפגש עם בני המשפחה וכך הקשר מתהדק. הידע הולך ומצטבר לאוצר בלום של דברי ימי המשפחה, מהעיר שיראז שבפרס עד העלייה לירושלים, לרחוב האגס אחד. אלי בנאי יודע איך לספר את הסיפור.

"תשמעי סיפור", פותח אלי את פגישתנו. ותוך רגע אני נסחפת על גלי המעשה, הפעם מהעבר הקרוב מאוד:

"חזרתי מטיול במרוקו, יום לפני ל"ג בעומר. שעה אחרי שהגענו הביתה, לאשכולות, כבר עלינו שוב, אמירה ואני על הרכב, והפעם לצפון. לצפת. הגענו לשם ב-1:30 לפנות בוקר, השוער חיכה לנו במיוחד. קמנו בבוקר ויצאנו כבר בשעה 9:00 ל"רחבת עבו", בצפת. שם הצטרפתי להדרכה, ואף הוספתי לא מעט ידע משלי, עד שהתחילה התהלוכה הגדולה, עם ספרי התורה, והקישוטים שנתרמו לאורך הדורות. בין הקישוטים ישנה גם 'חמסה' ייחודית - יד תלת ממדית מדהימה עשויה נחושת מושרתת, שאותה תרם אברהם בנאי, אחד מאבות משפחתנו."

אלי ואמירה נשארים מעט בתהלוכה הססגונית, ואז חוזרים הביתה לאשכולות.

בשביל אלי זו הייתה סגירת מעגל. "התרגשתי בתהלוכה הזו יותר מאשר בכל הטיול במרוקו", הוא מתוודה.

החמסה הזו קשורה למשפחת בנאי המוכרת לכל ישראל? איך שמעת עליה?

"לפני זמן לא רב התקשר אלי אהוד, בן דודי (הזמר אהוד בנאי - יח.) ושאל אותי מי היה אברהם בנאי, מהעיר צפת. מסתבר שיש היום בצפת קהילה שממשיכה מסורת בת יותר ממאה שנה, ויש שם מזכרת מוחשית מהמשפחה שלנו."

אמירה, אשתי, בת ירושלים".

אלי מאוד אוהב את היישוב שלו, אשכולות, שם הוא גר כבר למעלה מעשר שנים. עם זאת, הוא עדיין מגדיר את עצמו ירושלמי:

"אני לוקח איתי את ירושלים, מקופלת בתוך המזוודה: את החמין, החברים, הריחות והצבעים, ובעיקר את האווירה המיוחדת של בית הכנסת. בנעוריי, בית הכנסת היה מקום מרכזי בחיי שלי. בכל שבת היינו מתפללים בבית הכנסת 'אוהבי ציון' של העדה הפרסית. אחר הצהריים בשבתות הקיץ, שנוהגים לקרוא בהן את 'פרקי אבות', היינו הולכים בכל שבת לבית כנסת אחר. 'איפה קוראים את הפרק?' - זו הייתה שאלה שכוונה אותנו לחפש בתי כנסת מעניינים, בנוסחים שונים". אלי, באהבת הדעת והלמידה שמאפיינת אותו, חקר לעומק את שכונת מקור ברוך בה גדל ועוד שבע שכונות נוספות בירושלים. עד היום הוא מדריך בשכונות אלו ומספר את סיפורן בכישרון רב.

החיים באשכולות, קהילת בית הכנסת בסנסנה והתחביב העיקרי

אלי ואמירה גרים באשכולות כבר 11 שנים ואוהבים מאוד את היישוב. שלושת ילדיהם, שמוליק, יעל ויואב כבר פרחו מהקן, בתם יעל ובעלה גרים בלהבים ולהם שני ילדים. כיף שהנכדים קרובים. "אני אוהב מאוד את אשכולות. חקרתי הרבה על המקום והגעתי להיסטוריה קדומה מאוד, עד תקופת המלך סנחריב. אני מדריך במקום ונהנה לספר על עברו". גם את כשרונו כמספר סיפורים, חולק אלי עם הקהילה באשכולות. שנים רבות שימש כספרן בספרייה, לשמחת תושבי היישוב. סיפור מעניין נוסף הוא הקשר בין אלי לקהילה בסנסנה, יישוב שכן: "כשתכננו את הבית שלנו באשכולות, נעזרנו בעידו, אדריכל תושב סנסנה. בזכות הזמנתו, התחלתי להגיע מדי ערב שבת וכמובן גם בשבת לבית הכנסת בסנסנה. מבחינת החברים ביישוב, אם אני משאיר את הרכב בכניסה, אין בעיה שאבוא ואשוב כרצוני. ואני מגיע - יש לי שם חברים ללימוד, חברים לשיח, חברים לדבר תורה, חברים לתפילה וחברים בכלל. קהילת בית הכנסת בסנסנה זה דבר טוב מאוד שקרה לי".

לסיום, מספר אלי.

"לפני כמה חודשים פנו אלי מיד בן צבי, וביקשו שאבוא לספר את סיפור העלייה של משפחת בנאי, משיראז לישראל. ההרצאה הייתה לקבוצת גנאלוגים. (גנאלוגיה - חקר המוצא המשפחתי). הכנתי הרבה את ההרצאה ונהניתי מאוד להעביר אותה. בסך הכל האירועים שעברו על המשפחה שלנו לא שונים מאירועים שקרו למשפחות רבות. השאלה היא רק איך מספרים את הסיפור".

התמימות שאפיינה את ירושלים

אלי מראה לי תמונה של אביו, שמואל, משנת תרצ"ז (1937) ולידה אישור בכתב יד שהמופיע בתמונה זה שמואל בן מאיר בנאי. "הנה סיפור קטן שמלמד על התמימות והפשטות שהיו בירושלים באותם ימים: אבי רצה לצאת עם חבריו לטיול במצרים, לראות את הפירמידות. היום כדי להוציא דרכון, אתה נדרש לאמת את הזהות שלך בהמון דרכים: תעודת זהות, תמונה, טביעת אצבע, ולעיתים גם דגימת רוק. ואז - כל מה שהיה צריך זה חתימה מאדם בעל מעלה. במקרה זה, החותם הוא הרב עזרא ציון מלמד הכהן, הרב של קהילת יהודי פרס, האורים ותומים של סבתא בכורה, ולימים חתן פרס ישראל לפרשנות המקורות. למרבה הפלא המובן, חתימה זו הספיקה לבדוקים לאשר שהמצולם בתמונה הוא אכן אבי".

ירושלים מקופלת בתוך המזוודה

"משפחת בנאי בנתה בירושלים בשלושה מקומות: דוד ילין, ניסים בכר ומחנה יהודה. הוריי שמואל וכוכבה עברו לרחוב דוד ילין בשכונת מקור ברוך, שם נולדתי וגדלתי, התגייסתי ואף התחתנתי עם

החמסה שתרם אברהם בנאי

מאיר מתחתן עם בכורה ונולדו להם שמונה ילדים. משפחת בנאי גרו תחילה בעיר העתיקה, לאחר מכן בנו בית בשכונת הפחים, ברחוב ניסים בכר, ולבסוף עברו לרחוב האגס 1, בשוק בן יהודה. בבית הקטן, בשני חדרים ועליית גג, גרה המשפחה. הסבא, מאיר, היה ירקן, והבנים יצאו איש איש לדרכו. רבים פנו לתחומי הבמה - זמר, תיאטרון, קולנוע ועוד. עד היום יש לא מעט 'בנאים' בכותרות".

מאיר, אהוד ואלי בהופעת התנדבות במעון של שמואליק

אמירה (באדום), אלי וחברים בכירי הדוידקה בירושלים

שמחת תורה

וכמה לילות לפני חג השבועות, חלמתי חלום שלא הכרתי כמותו. אחת המחשבות שחלפה בראשי בשעת הלימוד באותו שבוע, הפכה בחלום לסוגיה של ממש ובעניין לעסוק בו. והתעוררתי והרגשתי שיש לי ביד משהו שאני חייבת לפתח. לאחר כמה לילות העניין חזר על עצמו ורעיון שהחל להבהב לי בראש בצהרי אותו היום הפך בחלום לסדנה מוחשית בעיניי טהרה שחשובה בעיני לאין ערוך.

הלימוד שאני כל כך מתאמצת להשיגו כל השנה, שאני נאבקת כדי להבין את פני השטח ורק לעיתים מעזה לצלול קצת למעמקים כדי לטעום טעמים נוספים, פתאום הפך להיות חלק ממני, חלק ממי שאני. חלק מהחלומות שלי, ממה שמרכיב את היום יום שלי וגם את הלילות שלי. וזו הייתה חוויה מאירה. חוויה של נחת שמחה ואהבה. נחת ממה שאני עושה, שמחה על מה שאני יכולה לעשות עם זה ואהבה עצומה ללימוד התורה. פתאום חשתי על בשרי את דברי המשנה במסכת אבות - "...והתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך..." עבודה מאומצת, לימודים אינטנסיביים יום יום ולעיתים גם ערב

ערב, 'התקינו' אותי ללמוד תורה. הפכו אותי לכלי לקבלת התורה ולימודה.

ובכלל, הלימודים שהיו 'משימה' שיש לבצעה במהלך השנה, הפכו אט אט לתחביב אהוב שפעמים רבות מקל עלי להיפרד מספר או סרט בו אני אוחזת, ולעיין וללמוד ולהרחיב את היריעה כמה שרק ניתן. וכמובן שכל זה מביא עמו תסכול נוסף. כי אם חשבתי שבסיומה של שנת לימודים שלמה בה אני חובשת את ספסלי בית המדרש אחוש שאני יודעת יותר תורה, הרי שכל שאני יורדת לעומקם של דברים ומרחיבה את אותה היריעה יותר ויותר, אני רק מגלה את מה שחכמים וטובים ידעו כבר הרבה לפני - אין קץ ליריעה. ככל שתאחזי בה יותר כך תגלי עד כמה עוד יש לך ללמוד וכמה בעצם אינך יודעת ואולי גם לא תדעי לעולם. אבל במקום שהמחשבה הזו תיאש היא מאתגרת וקוראת אלי מבעד לספרים - קדימה, נראה אותך. העולם הזה נמצא כאן פרוס בפניך, בואי הצטרפי וטעמי ככל שאת יכולה.

והחלומות הללו והנחת הזו וההבנות האלה הצטרפו כולם לרגע אחד מרגש - סיימתי עם ילדי הבכור והמתמיד לספור את ספירת העומר בברכה, ועמדתי וזלגו עיני דמעות והסברתי לו שאני באמת ובתמים מתרגשת מכך שאנו עומדים שוב לקבל את התורה. ולא הסברתי לו שאני מתרגשת מכך שניתנה לי הזכות ואני חלק מהעולם של לומדי ולומדות התורה. מכך שמאז שעמדו נשים במעמד הר סיני וקיבלו את התורה מפי הגבורה יחד עם האנשים, לא היה דור של פריחה כזו בלימוד התורה הנשי. מכך שאני מצטרפת בחזרה למהפך היסטורי שכל הנראה אותם חכמים שמספריהם אני לומדת, לא שיערו בנפשם שיחול.

וכך עמדתי למחרת עם הציבור בשעת קריאת התורה, וחשתי את הענן, ושמעתי את עשרת הדיברות והרגשתי אותן מדברות אלי. הרגשתי את התורה ניתנת לי ככלי חמדה, כמים מרורים, כשמן מדשן ועצמות ובעיקר כחלק בלתי נפרד מעולמי עליו אני מודה בכל יום. ולכן בפעם הבאה כשתרצנה לומר לי או לכל אחת אחרת שזהו עולמה - כל הכבוד לך שאת לומדת תורה, אימרו במקום - איזה כיף לך. כמה טוב לך שאת לומדת תורה. האמינו לי, זה יהיה משפט נכון בהרבה.

מתנחלות ברשת

בעלי עסקים ביו"ש

מוזמנים לפרסם בבלוג
"מתנחלות ברשת"
במחירים סמליים

פנו אלינו בדוא"ל:

pmitchalot@gmail.com

מדריך למטייל במעיינות יהודה שומרון
ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-6211999 | www.yeshaclick.co.il

האתר החדש של מועצת יש"ע עלה לאוויר!

כל מה שקורה בהתיישבות
מחקרים, מידע, סרטונים, מפות ועוד

www.myesha.org.il

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

מעלית בהסכמה. בעקבות כך, טענו חכ"ם רבים כי יש לאשר הנגשה מיידית אף ללא כל משא ומתן אם הוואקף או הרשות הפלסטינית. ח"כ **גדעון סער**: "שמעתי את אנשי המערכות מדברים על תהליכים והכנות - ולרגע חשבתי שמדברים על תעלת הימים ולא על הנגשת מערת המכפלה. זה נשמע כמו מערכון של קישון. לא הנושא הנקודתי של קירוי הוא הבעיה, אלא השאלה העקרונית מי בעל הבית במערת המכפלה. 50 שנה מחידוש היישוב היהודי בחברון, הגיע הזמן שנתחיל להיות בעלי הבית". מארגון "בצלמו" המלווה את המאבק נמסר: "זכויות אדם זה זכויות אדם. חובה להנגיש כל מבנה ציבור בכל מקום במדינת ישראל. כמו ש'הבימה' מונגשת כך גם מערת המכפלה".

עושים עסקים בבקעה בשבוע שעבר נפתח פורום נשים עסקיות ראשון מסוגו בבקעת הירדן. כ-30 נשים מהמושבים בבקעת הירדן הצטרפו עד כה לפורום, שהחל את פעילותו בשבוע שעבר. הנשים עתידות להיפגש בשנה הקרובה מספר פעמים, במטרה לקדם את הכלכלה המקומית. הפורום מסובסד על ידי משרד הכלכלה ומופעל באמצעות מועף, מערך השטח של הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים, בגיבוי מלא של מועצת בקעת הירדן. מנהל מועף אריאל **אלי היוםן**: "חשוב לנו לייצר חשיבה משותפת של המועצה והעסקים המקומיים. הפורום יתכן פעילויות שונות כדי לחזק את הכלכלה המקומית. משיטותי פעולה ועד ירידים ואירועים. כיום אנשי בקעת הירדן צריכים לנסוע רחוק כדי להגיע למקום עבודתם וכדי לקנות מה שצריך. חשוב לפתח את העסקים המקומיים כדי שאנשים יקנו קרוב לבית, יעבדו קרוב לבית ויבלו קרוב לבית. זה מעלה את היכולות הכלכליות של התושבים, מביא תיירים ומפתח את האזור". את הפורום תנחה היועצת **גילה לוי** מגיית.

המועצה האזורית גוש עציון ועמותת התיירות של גוש עציון, הגיעו אנשי ציבור ומבקרים מכל רחבי הארץ ומכל גווי האוכלוסייה. ראש המועצה האזורית גוש עציון **שלמה נאמן** אמר: "עם ישראל הצביע בגרלו ובא היום לגוש עציון בהמוניו. פסטיבל הדובדבנים שלנו הוא עוד דוגמא טובה לאיכות שיש כאן. מי שעוד לא היה מוזמן להגיע במהלך הקיץ וליהנות מהאוויר הצלול, מהמורשת המפוארת ובעיקר מהאנשים הטובים".

עשרות סינים לא טועים עשרות סטודנטים סיניים לתארים מתקדמים יצאו בשבוע שעבר לסיור בשומרון בהדרכתו של **בועז העצני** אשר חשף בפניהם את ההיסטוריה של יהודה ושומרון, הארכיאולוגיה האזורית וכן את זכויותיהם המשפטיות של היהודים על ארץ ישראל. הסיור, שהוא חלק מתוכנית החשיפה לתרבות הישראלית של תנועת "אם תרצו" חשף את הסטודנטים הסיניים לחיים בקהילות בשומרון, המציאות החברתית, הכלכלית והפוליטית לצד חשיפה לנופי השומרון המרהיבים. הביקור עבר במרפסת של המדינה בפדואל, דרך יקבי השומרון המשובחים והסתיים בהר כביר למרגלות שכם וקבר יוסף. **סאם זנג**, סטודנט המשתתף בפרויקט אמר כי: "הצמיחה המהירה של יישובים כאן בפרק זמן קצר מרשימה. אפשר ללמוד מכך המון וליישם תובנות במקומות נוספים כדי למנוע צפיפות וריכוז אוכלוסין שפוגעת באיכות החיים".

נגישות לכל ארגון זכויות האדם "בצלמו" יזם השבוע דיון מעקב מיוחד בוועדת חוץ וביטחון של הכנסת, בו השתתפו עשרות ח"כים, נציגים של ארגוני נכים ואנשי היישוב היהודי בחברון. **דיון** אמר ראש המינהל האזרחי תא"ל **אחווה בן חור** כי הוא באופן אישי יחד עם המינהל מקיימים משא ומתן מול עיריית חברון כדי להקים במקום

תוצרת יו"ש במנהטן בין מאות משתתפים, בהם שרים וחברי כנסת, חברי קונגרס, אנשי הממשל האמריקאי ופעילים אמריקאים למען ישראל הגיעה השבוע לכנס הגירוזלם פוסט בניו יורק משלחת מטעם המשרד לעניינים אסטרטגיים. המשלחת, אשר בראשה עומד ראש המועצה האזורית בקעת הירדן **דוד אלחייני** ומלווים אותו מנכ"ל מועצת יו"ש **יגאל דילמוני** וצוות של חברת "ורסטטה", הציגה דוכן מיוחד בכנס, המוקדש לתוצרת מיהודה, שומרון ובקעת הירדן. הדוכן הציג תוצרת חקלאית ותעשייתית מהאזור לכל באי הכנס, ואף חילק דוגמאות טעימות לעוברים ושבים מהמיטב של יהודה ושומרון. בדוכן ביקרו השרים אופיר אקוניס **1**, צחי הנגבי, גלעד ארדן, ישראל כ"ץ, ח"כ ציפי חוטובלי, ח"כ ניר ברקת ואיילת שקד. בכנס נאם מטעם המשלחת ד"ר **יחיאל לייטר** שאמר: "אנחנו צריכים להתרחק ממה שנכשל כמו חלוקת הארץ, ולפעול בכיוונים של ההצלחה כמו הפיתוח הכלכלי והתשתיות". השר **גלעד ארדן** דיבר אף הוא בכנס על המערכה מול ניסיונות החרם ותיאר את פעילות המשרד לעניינים אסטרטגיים, אשר תוך שימוש באמצעים משפטיים וציבוריים הכניס את ארגוני החרם למגננה. בעקבות פעילות המשרד, אמר השר **ארדן**, ישנו שינוי בשיח ברשתות החברתיות בכל רחבי העולם.

הדובדבן שבקצפת המונים הגיעו בסוף השבוע שעבר למטעים של קיבוץ ראש צורים בגוש עציון ונהנו מקטיף דובדבנים חופשי בשיטת "אכול כפי יכולתך" **2**. האירוע העניק למבקרים את האפשרות להתנסות בפעולת הקטיף לחוש ממלאכת עבודת האדמה, ובנוסף לקחת חלק באירוע ססגוני הכולל שוק איכרים, דוכני מזון, טעימות, פינות יצירה לילדים, הופעות, פינות ישיבה מוצלות ועוד. לפסטיבל, שהפיקו

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: ניצן מנטקה, משה ברוס - מנכ"ל תיירות גוש עציון, חנה חורי, ערוץ הכנסת, ארי שבט, אלי בנאי **הפקה:** **יש שחר הפקות** בע"מ
לתגובות: Lishka@myesha.org.il אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יו"ש**
ביהודה ושומרון וחבל עזה
מועצת היישובים היהודיים
רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il